

Spindulys

ATKURTAS LAIKRAŠTIS LEIDŽIAMAS
NUO 2018 M. SAUSIO MĖN.
2025 M. SPALIO MĖN. NR. 1 (023)

ŠIAME NUMERYJE:

- 📖 Mokytojai apie Mokytojų dieną
- 📖 Mokiniai apie mokytojus
- 📖 Vaida Mažeikė – naujoji biologijos mokytoja
- 📖 Pastabumo džiaugsmas: trumpa kelionė per gimnazijos meno pasaulį

MOKYTOJŲ DIENA – KASMET YPATINGA IR NEPAKARTOJAMA

Šiomet Mokytojų diena mūsų mokykloje buvo tikra spalvų, juoko ir geros nuotaikos fiesta! Nuo pat ryto mokytojus linksmai pasitiko Mokinių taryba – su muzika, šokiais ir plačiomis šypsenomis.

Kiekvienas mokytojas gavo po mažą dovanėlę, susijusią su šventės tema „Meksika“, ir nuoširdų „ačiū“ už darbą, kantrybę bei šilumą. Šventinė nuotaika persikėlė į mokyklos aktų salę, kur mokytojai palikę vadovėlius ir dienynus, smagiai įsitraukė į orientacinį žaidimą bei netrukus žengė į sceną ir ten jų laukė netikėtas vaidmuo – tapti aktorais linksmoje ir išradingoje komedijoje.

Spektaklyje žiūrovai išvydo šešis temperamentingus personažus – Mateo (matematikos mokytojas Marijus Matukaitis), Lucią (psichologijos mokytoja Loreta Tamošaitienė), Teresą (lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja Violeta Greičiūnienė), Eleną (istorijos mokytoja Augustė Vabalienė), Carlą (fizikos mokytoja Laima Miliuvienė) ir

Miguelį (fizinio ugdymo mokytojas Linas Klijuanas). Kiekvieną jų įkūnijo mokytojai, kuriuos mokiniai kasdien mato klasėse, tačiau šįkart – visai kitame vaidmenyje. Matematikos uždaviniai virto muzika, fizikos pamokos – eksperimentais su šypsenomis, net kavos puodelis tapo visos scenos drama!

Smagiausios buvo scenos, kuriose mokytojai kūrė „TikTok“ vaizdo įrašus, bandė apsikeisti dalykais ir net varžėsi, kieno fiesta bus išpūdingesnė. Galiausiai visi susibūrė bendrai asmenukei, o Elena su šypsena ištare: „Faktas: pirmasis selfis padarytas XIX amžiuje. Bet šis – linksmiausias!“

Žiūrovai – mokiniai ir mokytojai – negailėjo aplodismentų už kūrybiškumą, humoro jausmą ir šiltą bendrystę. Šventinis vaidinimas parodė, kad mokytojų darbas – ne tik pamokos ir kontroliniai, bet ir gebėjimas džiaugtis, juoktis bei įkvėpti kitus.

Dėkojame Mokinių tarybai už nuostabų renginį!

*Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narės
Goda Kolyčiūtė ir Katrina Miliūnaitė*

MOKYTOJAI APIE MOKYTOJŲ DIENĄ

L. Maskolaitienė, anglų kalbos mokytoja:

Mokytojo darbas – tai ne tik žinios, bet ir bendravimas, pasitikėjimas, augimas kartu. Tai gyvenimas tarp jaunų žmonių, emocijų. Mokytojų dieną jaučiu pasididžiavimą tuo, ką darome kasdien. Būtent tą dieną atsigręži atgal ir jauti įkvėpimą ir didelį džiaugsmą matydama mokinių pasiektus rezultatus, jų asmenybės augimą. Tai tarsi atpildas už mokytojo darbą.

Kiekvienais metais Mokytojų diena dovanoja vis naujų, šiltų akimirų. Mokinių suorganizuota šventė

visuomet būna nuostabi, įtraukianti ir kūrybiška – mokiniai stengiasi nustebinti, įtraukti, prajuokinti.

Labai smagu matyti, kaip jie patys perima iniciatyvą, veda pamokas, drąsiai stoja prieš klasę.

J. Davidavičienė, dailės mokytoja:

Mokytojo kasdienybė yra kupina įtampos, todėl Mokytojų diena suteikia džiugesio ir atsipalaidavimo jausmą. Ypač už šią sukuriamą nuotaiką esu dėkinga Mokinių tarybai, kuri jau turbūt kokie 5 metai ar daugiau yra atsakinga už šios dienos šventinę nuotaiką. Tai didžiausia dovana, nes mokiniai įdeda daug meilės ir pastangų. Aš visada laikiu šio jų siurprizo – kūrybinio stebuklo. Dar labai džiugina, kai mokiniai tiesiog šiltai pasveikina, pasako šiltą žodį, apsikabiname.

Linas Kljūnas, fizinio ugdymo mokytojas:

Mokytojų diena – tai šventė, kupina šypsenų, muzikos ir nuoširdžių padėkos žodžių. Tą dieną mokiniai perima iniciatyvą – jie sveikina savo mokytojus, rengia koncertą, dovanoja gėlių ir gerą nuotaiką. Gimnazijos aktų salėje skamba dainos, eilės ir linkėjimai tiems, kurie kasdien dalijasi žiniomis, kantrybe ir širdies šiluma. Šventės metu prisimenama, kad mokytojo darbas – tai ne tik profesija, bet ir pašaukimas, o gimnazijos bendruomenė moka tai gražiai įvertinti. Mokytojų diena čia tampa tikra bendrystės ir pagarbos švente, kurioje šypsosi ir mokytojai, ir mokiniai. Kas man labiausiai įsiminė? Per

Mokytojų dienos šventę gimnazijoje netrūko juoko ir nuostabos. Gimnazijos Mokinių taryba mokytojams buvo paruošusi smagius uždavinius bei iššūkius, kuriuos turėjome atlikti scenoje. Kiekvienas mokytojas demonstravo savo talentus, kūrybiškumą ir gerą nuotaiką. Tačiau tikrasis šventės kulminacijos momentas įvyko tuomet, kai man reikėjo netikėtai padaryti špagatą ant scenos! Salė sprogo nuo plojimų ir juoko – mokiniai ir kolegos negalėjo patikėti savo akimis. Šis momentas tapo ne tik jiems, bet ir man pačiam dienos akcentu. Ir dar ilgai prisiminsiu Mokytojų dieną, kad mokytojas moka ne tik mokyti, bet ir stebinti drąsa, energija ir gera nuotaika, kuri dar ilgai buvo aptarinėjama tiek mokinių, tiek mokytojų.

*Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narės
Viltė Ušinskaitė ir Rugilė Mačytė*

MOKINIAI APIE MOKYTOJUS

Andrėja Minelgaitė, IVD klasė

Ką Tau reiškia mokytojas?

Man mokytojas yra prioritetas, tai žmogus, kuris išleidžia ne vieną kartą į gyvenimą, išmoko ne tik savo dėstomų dalykų, bet ir gyvenimiškų pamokų, išreiškia rūpestį.

Ką vertini mokytojo darbe?

Labiausiai vertinu kiekvieno mokytojo kantrybę ir sugebėjimą kiekvienoje situacijoje išlikti oriems ir reaguoti ramiai. Manau, kad mokytojo darbas yra be galo sunkus, tad kiekvienas šį darbą dirbantis žmogus yra nusipelnęs medalio.

Gal norėtum būti mokytoja?

Taip, norėčiau būti mokytoja ir dirbčiau šį darbą su pasididžiavimu.

Koki turi įdomų prisiminimą, susijusį su mokytojais?

Kiekviena pamoka su visais mokytojais yra savotiškai įdomi ir naudinga.

Austėja Zdanavičiūtė, IVB klasė

Ką Tau reiškia mokytojas?

Man mokytojas reiškia palaikantį, stiprų, autoritetinę, suprantantį, aukštos kultūros žmogų, kuris ugdo jaunąją visuomenę.

Ką vertini mokytojo darbe?

Mokytojo darbe labiausiai vertinu kantrybę, nuoširdumą ir gebėjimą įkvėpti mokinius.

Gal norėtum būti mokytoja?

Tiesą pasakius, ir aš kartais pagalvoju apie mokytojo profesiją, bet negaliu garantuoti. Kaip sakoma, pagyvensim – pamatysim :)

Tęsinys 3 psl.

MOKINIAI APIE MOKYTOJUS

Vytė Liaudenskaitė, IVE klasė

Man mokytojas iš tikrųjų reiškia praktiškai viską – jie mus nuo jaunų dienų augina ir padeda išaugti būtent į tai, kuo mes norime būti, nesvarbu, ar tai bus biologas, ar sportininkas, ar filologas. Mokytojų darbas yra be galo sunkus ir aš labai juos vertinu dėl to. Bet asmeniškai labiausiai vertinu jų kantrybę. Jie turi kiekvieną dieną suvaldyti pilną klasę vaikų, kurie tai arba rėkauja, arba leidžia sau iškrėsti kitas nesąmones – mokytojai patys turi neišprotėti valdydami juos (žinoma, kuo mes vyresni, pavyzdžiui, kaip dabar esame abiturientai, tai jau yra žymiai lengviau). Pati aš nemanau, jog norėčiau būti mokytoja, aš neturiu savyje tiek daug kantrybės ir nemanau, kad mokėčiau išaiškinti temas taip, jog kiti suprastų. Mano įdomus prisiminimas yra susijęs su mano buvusia progimnazijos auklėtoja Vida Dobilienė. Kai sužinojome, kas bus mūsų auklėtoja, atrodė, kad kai kurie vaikai tarytum pakriko: „O ne! Ji tokia bloga! Visada pikta! Visada rėkia!“ O, pasirodo, ji tiesiog yra griežtesnė, turi omeny, ji yra labai gera mokytoja, ji tiesiog griežčiau mokino mus, bet užtat kaip gerai aš tada mokėjau matematiką... Ir ji labai gera ir nuoširdi moteris, pas ją praleidau vienus smagiausių savo metų, nes ji buvo ir labai gera auklėtoja, ir, pasirodo, nebuvo tokia bloga, kaip visi pasakojo.

Diana Venskytė, IVE klasė

Man mokytojas yra kaip ramstis, žmogus, pas kurį, manau, turėčiau turėti galimybę ateiti prireikus pagalbos. Jis moko naujų dalykų ir padeda juos suprasti. Mokytojo darbe vertinu kantrumą ir komunikabilumą. Visai smagu kartais įsivaizduoti ir atrodo smagiai, bet nenorėčiau būti mokytoja. Gaila, neturiu prisiminimo, kuris būtų įdomus su mokytojais, bet visada norėjau turėti, gal dar nutiks kas nors smagaus iki mokslo metų pabaigos.

*Parengė Jaunujų žurnalistų būrelio narės
Aura Tirlikaitė ir Meda Sereičikaitė*

VAIDA MAŽEIKĖ – NAUJOJI BIOLOGIJOS MOKYTOJA

Kaip nusprendėte tapti mokytoja? Ar tai buvo Jūsų vaikystės svajonė?

Taip, tai buvo mano vaikystės svajonė. Visada norėjau tapti mokytoja. Mano šeima nenorėjo, kad aš būčiau mokytoja, bet aš vis tiek siekiau savo tikslo. Pradžioje įstojau į mediciną pagal tėvų norą, bet supratau, kad tai ne man. Tada perstojau į biologiją.

Kaip pasirinkote studijų kryptį? Iš kur semiatės įkvėpimo, kokia sunkiausia Jūsų darbo dalis?

Studijų kryptį pasirinkau turbūt dėl to, kad visą laiką augau apsupta gamtos, nuo mažų dienų mėgau stebėti gamtą, domėtis gyvuoju pasauliu, kuris yra aplinkui. Mane domino procesai, kurių aš nežinojau. Mokykloje turėjau įkvėpėjus, labai gerus biologijos mokytojus – mokytoją Redą Globienę ir mokytoją Janiną Ašutaitę, kurios buvo man pavyzdys ir autoritetas.

Ar ši profesija siejasi su Jūsų asmeniniu gyvenimu?

Turbūt siejasi. Tai mano pašaukimas ir mano įkvėpimas, aš esu laiminga, kad esu biologijos mokytoja.

Domiuosi ir kitais gamtos mokslais, esu ir chemijos mokytoja. Siekiu būti ir fizikos mokytoja, tačiau tai liko neįgyvendinta s tikslas. O biologija ir chemija yra mano gyvenimo dalis – tiek

lakuojantis nagus, tiek plaukus dažantis ir apskritai leidžiant aktyviai laisvalaikį, keliaujant ar žygiuojant.

Ką patartumėte jaunimui bei kolegoms mokytojams?

Jaunimui patarčiau pastebėti, kas yra aplink. Dažniausiai jaunimas dabar eina įnikę į telefonus, medijas ir nemato paprastų dalykų, pavyzdžiui, kaip dabar rudeniškai ir gražiai dažosi lapai. Taigi palinkėčiau matyti, kas yra aplink juos. Mokytojoms palinkėčiau kantrybės, ištvermės ir pozityvumo. Niekada nenuleisti rankų, nes atrodo, kad gal šiandien mokinys tavęs negirdi, bet galbūt po kiek nors metų mokinys pasakys, kad jus girdėjo ir atsimena, ką sakėte.

*Parengė Jaunujų žurnalistų būrelio narė
Eva Šventoraitė*

PASTABUMO DŽIAUGSMAS: TRUMPA KELIONĖ PER GIMNAZIJOS MENO PASAULĮ

Kubizmo dailininkas Pablas Pikasas teigė, kad menas nuvalo dulkes nuo kasdienybės sielos. Visgi skubėdami į pamokas retai randame laiko stabtelėti, o tuo labiau įsižiūrėti į gimnaziją puošiančius meno kūrinius. Luvras Paryžiuje ar Metropoliteno menų muziejus Niujorke bei kitos galerijos lankytojams siūlo lankstinukus, audiogidus, padedančius susipažinti su eksponatais. Trumpai pasidairyti po įvairius kūrinius, puošiančius mūsų mokyklą, kviečiame ir mes.

Gana rūsti, išdidi pelėda – deivės Atėnės, žinių, išminties simbolis – prie E. Černiauskiėnės anglų kalbos kabineto gimnazistams tarsi primena nepamiršti mokslo ir žinių svarbos. Tikriausiai kiekvienas, nors kartą apsilankęs Vinco Grybo memorialiniame muziejuje ir ten matęs pelėdos skulptūrą, negalėtų nepastebėti šių

dviejų meno kūrinių panašumo. Kaip patvirtino muziejininkė, menininkė Rasa Grybaitė, mūsų mokyklą puošianti pelėda nulieta pagal 1923-1924 m. Vinco Grybo (1890-1941) sukurtą skulptūrinę formą. Deja, neaišku, kas šio liejinio autorius ir kelintais metais pelėda buvo nulieta. Tikimės, kad kas nors, skaitantis šį straipsnį, žino apie šią pelėdą daugiau ir sutiks pasidalinti faktais. Įdomu tai, kad Kaune, Žaliakalnyje, stūkso kalnas, vadinamas Pelėdų kalnu, o jį juosia tvora, kurios viršūnes tarpukariu puošė net 108 V. Grybo pelėdų skulptūros. Vinco Grybo dėka ši vieta, kurioje tuo metu buvo įsikūrusi itin žymi Kauno meno mokykla, ir gavo savo pavadinimą – iki tol kalva vadinta Ažuolų kalnu. Tiesa, 2017 m. pelėdų dėl laiko iššūkių ir ilgąsias darbų bebuvo likusios 43.

Kitas itin įdomus objektas – monumentalinė freska gimnazijos Akty salėje. Kaip teigė dailės mokytoja Jurgita Davidavičienė,

būtent šis kūrinys atskleidžia gimnazijos meninį unikalumą, suteikia mokyklos pastatui charakterio. Tiesa, būta kalbų, jog kūrinių reikia uždažyti, nes jis

turi socrealizmo bruožų, bet mokytoja J. Davidavičienė jį apgynė motyvuodama freskos meniniu unikalumu. Freska – skulptoriaus, bandonininko, kultūros centro darbuotojo Alvydo Balčaičio (1944-2007) aliejiniiais dažais tapytas kūrinys. Jo žmona, Eržvilko gimnazijos dailės mokytoja Regina Balčaitienė prisiminė, jog freska nutapyta maždaug 1988 m. Net ir praėjus beveik keturiems dešimtmečiams freska nenubluko, nenubyrėjo. Tiesa, kartais mokytoja J. Davidavičienė ją kosmetiškai restauruoja.

Gimnazijoje gausu ir postmodernių, ne profesionalių menininkų, o mokinių sukurtų freskų. Štai sieną prie geografijos kabineto puošia Akvilės Andriukaitytės grafinė kompozicija. Trečiame aukšte galima išvysti muzikalią kompoziciją. Viename iš biologijos kabinetų freska

ne tik puošia sienas, bet ir moko apie ląstelės sandarą, įvairius audinius. Lietuvių kalbos ir literatūros kabinetuose esantys kūriniai primena Senekos žodžius, tapusius mokyklos šūkiu, detales iš rašytojų kūrybos – visa tai – dailės studijos, vadovaujamos J. Davidavičienės, darbai.

Prasminga buvo sustoti, įsižiūrėti. Galbūt šie kūriniai primena, jog meno yra beveik visur – tik reikia mokėti jį pastebėti. Džiugu, kad ir toliau atliekami dailės projektiniai darbai, pagal TŪM projektą mokomasi kompiuterinės

grafikos subtilybių ir planuojama puošti gimnazijos erdves.

Nuotraukos – gimnazisto Vidmanto Minialgos.

Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narys Titas Šepetis

Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazijos laikraštis
Leidžia Jaunųjų žurnalistų būrelis
(vadovė Violeta Greičiūnienė)
Adresas: Vydūno g. 15, Jurbarkas
El.versija: www.jurbarkogimnazija.lt
El. paštas: rastine@jurbarkogimnazija.lt